

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی ارقام نر و ماده خرما در منطقه هرمزگان با استفاده از نشانگرهای ریخت شناسی و ملکولی

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حامد حسن زاده خانکهدانی - محقق بخش تحقیقات زراعی و باغی

عبدالنبی باقری - عضو هیات علمی بخش تحقیقات گیاهپزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرعباس، ایران.

خلاصه مقاله:

نخل خرما با نام علمی Phoenix dactylifera گیاهی تک لپه ای، دوپایه، گرمسیری و دارای عمر طولانی است که از اهمیت اقتصادی بالایی در کشور ایران برخوردار است. این تحقیق در سال 1395 در آزمایشگاه ملکولی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان برای بررسی تنوع ژنتیکی ارقام نر و ماده خرما در منطقه هرمزگان به منظور شناسایی ارتباط خویشاوندی این ارقام با استفاده از نشانگرهای ریختشناسی و ISSR انجام شد. استخراج DNA با استفاده از روش CTAB انجام و از 12 آغازگر ISSR برای بررسی تنوع ژنتیکی استفاده شد. محصول PCR روی ژل آگارز 1% بارگذاری و با استفاده از رنگ فلورودای قابل رویت شد. الگوی بانندی براساس حضور یا عدم حضور باند با اعداد یک و صفر نمره دهی شد و محتوای اطلاعات چندشکلی محاسبه شد که از 0/3695 تا 0/4998 با میانگین 0/4497 متغیر بود. بیشترین میزان محتوای اطلاعات چندشکلی مربوط به مکان ژنی (10G) (CT) معادل 0/4998 بود. در مجموع 112 آلل شناسایی شد. بر اساس صفات ریخت شناسی و همچنین نشانگرهای ملکولی، ارقام خرما مورد بررسی به هشت گروه اصلی و زیرگروه های مختلف تقسیم شدند اما همبستگی معنی داری بین گروه بندی ریختشناسی و ملکولی مشاهده نشد. نشانگرهای ISSR تا حد بسیار زیادی ارقام نر را از ارقام ماده تفکیک نمود اما در بررسی صفات ریختشناسی تفکیک مشخصی بین ارقام نر و ماده مشاهده نشد.

کلمات کلیدی:

محتوای اطلاعات چندشکلی، نخل خرما، نشانگر، ISSR، DNA

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941104>

